

Publicerad 2009-11-09 23:53 av Anna-Lena Holmberg

Jag...

Jag vill kunna vara mjuk ,
för av detta blir man sjuk.

Jag vill kunna släpp loss ,
och inte bara slåss.

Jag slåss för mitt hjärtats
inre ro
det känns som att alla
på mig glo.

Jag vill skrika ut min smärta ,
jag har ju ett enormt hjärta.

Nej leva för mig själv och mina små ,
det har jag gjort sedan de började gå.
Men det är det ingen som förstå.

Jag passar bäst i en ensam vrå ,
inte ett liv där man är två.

Jag är så rädd ,
kan inte krypa ur min mjuka bädd.

Det gör så himla ont i min inre själ ,
det känns som om ingen vill mig väl.

Jag skall sluta säga vad jag känner ,
för i mitt inre det bränner.

En inre glöd som saknar stöd.

Lågorna flackar fram och åter ,
man hör riktigt hur gnistrorna låter.

Men så fort lågan kommer ut
så släcks den till slut.

Den kommer snart att slockna för all framtid ,

för den får aldrig frid.

Frid till att växa upp och blir stor
och börja tro.

Tro på det goda som finns och känna
hur livet vinns.

Kunna känna kärlek i sitt bröst
och ge själen inre tröst.

Tröst så den kan växa och gro ,
så att den inte tror att i helvetet den bor.

Men vem måste hjälpa mig med denna smärta
som sitter i mitt hjärta.

Jo , det måste jag göra ,
vinna eller försvinna det är frågan
på hur jag skall sköta lågan.

Komma vidare och känna värme och passion
kommer jag någonsin hitta den tron ?

Jag har ju trots allt ett hjärta som bara
vill ge och ge ,
ingen behöver mig om det be.

Jag älskar kärlek och dess törst ,
men det gör så ont i mitt bröst.

Min svaghet är jag och min lag
jag orkar inte snart med min dag.

Lagen som säger att släpp ingen in
låt tiden gå och vinn.

Vinn din sårbarhet
så att ingen vet.

Ingen skall någonsin få känna min kärlek

mitt hopp min tro.

Ingen skall i mitt hjärta få bo.

Det gör alltför ont att sitta ensam där igen
~~och jag kommer hamna där jag har det på känn.~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Anna-Lena Holmberg med Poeter.se id #31109 innehar upphovsrätten